

Els bisbes parlen de la Pentecosta

Dg, 9/06/2019 per Catalunya Religió

(GIEC) En la solemnitat de la Pentecosta, es clou el temps pasqual, el temps joiós de la resurrecció del Senyor, amb l'enviament de l'Esperit Sant, que és el gran do que el Senyor regala a l'Església i a tota la humanitat. Aquest dia l'Església celebra el Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, amb el lema "Som missió", una jornada que recorda que el laïcat juga un paper fonamental per a la nova etapa de l'evangelització. En relació al lema d'aquest any, els bisbes de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar recorden en el seu missatge per aquest Dia que la solemnitat de Pentecosta és «una de les més importants en el calendari de l'Església ja que actualitzem el compliment de la promesa de Crist als apòstols que el Pare enviaria l'Esperit Sant per a guiar-los en la seva missió evangelitzadora». «En aquest context» —continuen— «celebrem aquesta Jornada subratllant que cada fidel laic, animat per la força de l'Esperit Sant, està cridat a descobrir, enmig del Poble de Déu, que és una missió».

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la solemnitat de la Pentecosta i del Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, així com de l'esperança, d'assumptes que fereixen i de pelegrinatges.

Set de les cartes dominicals parlen de la solemnitat de la Pentecosta i del Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar. L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, amb molt de goig s'adreça per primera vegada a tots nosaltres "immediatament després de l'ordenació episcopal i de l'inici del meu ministeri com a bisbe enmig vostre". I s'hi adreça "en aquesta gran diada de la Pentecosta, en la festa de l'Esperit Sant!". Comunica que el seu lema episcopal és, precisament, «L'Esperit fa jove l'Església». Recorda que l'Esperit "davallà en el cenacle i canvià els cors esporuguits dels Apòstols" i que "els va fer treure la por i, amb un cor jove i renovat totalment, començaren a anunciar la bona notícia de Jesucrist, mort i ressuscitat". Diu que l'Esperit "anima, vivifica, rejoyeneix, renova, santifica" i que "feien falta uns enviats, uns apòstols per anunciar l'Evangeli". Com afirmava sant Agustí, diu que "l'Esperit és aquell «Mestre interior» que, sense la seva secreta

instrucció, les paraules de la predicació evangèlica o, fins i tot, del mateix text sagrat, no ens permetrien descobrir i assimilar tota la veritat i la força que contenen i transmeten” perquè l’Esperit “ens empeny a no perdre mai l’entusiasme «per escoltar la crida del Senyor al risc de la fe, i donar-ho tot sense mesurar els perills»”. Diu que “amb aquest Esperit superarem el pessimisme i les pors”, com ara la por a la societat i a les persones que no pensen com nosaltres, la por a mostrar-nos com a cristians, la por a la fidelitat i a un compromís per a tota la vida o la por a ser més pobres quan veiem les necessitats dels altres... Finalment, demana a l’Esperit Sant que vingui, que rejoyeneixi els nostres cors, que ens doni la força i ens tregui la por.

El cardenal **Joan Josep Omella**, diu que “el do de l’Esperit Sant continua l’obra del Fill actuant en l’Església i en cada un de nosaltres”, que “la Pentecosta obre en tots nosaltres la possibilitat de participar del mateix Esperit que va omplir Jesús” i que “els qui amb fe ens disposem per acollir-lo, rebem la força necessària per dur a terme la missió que Jesús va rebre del Pare i que ens va confiar en el moment de la seva ascensió al cel”. Afirmar que “a partir de la vinguda de l’Esperit Sant, els apòstols es van alliberar de la seva por i van sortir d’on eren amagats per començar la missió d’anunciar l’Evangeli per tot el món” i que “el mateix Esperit que fa parlar Pere, Pau i els dotze, inspirant-los les paraules que han de pronunciar, descendeix també damunt els qui escolten la paraula de Déu en l’Església naixent i de sempre”. Recorda que “l’Església és essencialment missionera, és a dir, enviada pel Crist a totes les nacions i a totes les cultures per tal que sembri i ajudi a créixer en elles la llavor del Regne de Déu” i que “per això, cal que la nostra torni a ser una Església en sortida”. Diu que “l’Esperit Sant vol moure els nostres cors perquè prenguem més consciència del nostre compromís baptismal i ens lliurem activament a la missió, confiada a l’Església, d’anunciar la bona nova de Jesucrist”, prega al Senyor “perquè aquest any l’Esperit Sant vingui sobre cadascun de nosaltres, sobre tota l’Església que pelegrina a Barcelona” i demana al Senyor “que ens animi i enforteixi per respondre amb atreviment cristià i cor generós als reptes que avui tenen la nostra Església i la nostra societat”.

L’arquebisbe d’Urgell, **Joan Enric Vives**, demana a l’Esperit Sant Defensor que enforteixi la nostra feblesa, dissipï tota foscor i ens ensenyi a pregar, i que vessi en nosaltres els set dons sagrats: saviesa i enteniment, consell i fortalesa, ciència, pietat i temor de Déu. Demana a l’Esperit que ens ensenya a ser pobres que posi “dins nostre el perdó i l’obertura a la misericòrdia, la tendresa i el goig que mai no s’acaba”. Invoca l’Esperit, “llum que sempre il·lumina en la fosca”, “pau que endolceix l’ànima i comunió amb el Pare per Jesucrist” i “ànima de l’Església” i li demana que no deixi de suscitar carismes i dons en les nostres comunitats i que ens ajudi a ser “Església oberta i missionera, hospitalària i fidel a l’acollida de tothom, mestra d’humanitat i servidora humil de tots”. Prega també a l’Esperit Sant que ens faci créixer en amor i fidelitat a l’oració, que ens ensenyi a “tenir consciència moral afinada, a ser valents per testimoniar la fe amb paraules i obres, i a viure compromesos a prop dels qui sofreixen” i que renovi l’Església d’Urgell, “perquè ens assemblem a Crist i oferim al Pare la glòria que només Ell es mereix”. Finalment, ens desitja una “Santa Pasqua de Pentecostès”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “l’harmonia i la bellesa de la nova Església, el Poble de Déu que neix del Ressuscitat, no sorgeix i perviu en el temps com caiguda del cel o per generació espontània” i que “no és que Jesús pensés “organitzar” un grup com qui estructura un partit o un equip de treball”, sinó que “volia que els Apòstols fossin servidors, testimonis i garants de la

comunió al llarg del temps”. Afirmar que “d’apòstols, en som tots els batejats. Però el grup dels Dotze van rebre una missió específica” i que “eren com la primera baula d’una immensa cadena que havia de travessar els segles i els espais, per a assegurar el vincle amb Jesucrist i la unitat dels cristians”. Diu que els apòstols “van elegir i van imposar les mans a altres cristians, perquè continuessin la seva missió” i que al llarg de la història “l’Església va continuar ferma, perquè el fonament principal, la pedra angular, Jesucrist, es va mantenir incommovible i mai van faltar dignes successors al seu servei”. Finalment, diu que “la bellesa i la lluentor dels fonaments no sempre són reconeguts pels ulls de la gent” ja que “el món busca altres resplendors”, i constata que “el servei apostòlic dels ministres ordenats a l’Església, per voluntat expressa de Jesús, són tot el contrari “d’amos, dirigents o governants”; serveixen més i millor com més es lliuren a si mateixos com el Bon Pastor”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que “la missió de l’Església va començar en la Pasqua de Resurrecció i la Pentecosta”, que “aquesta missió està en continuïtat amb la missió de Crist de proclamar i instaurar el Regne de Déu i es realitza per mitjà de les seves tres funcions que ell transmet a l’Església: profetisme, sacerdoci i reialesa” i que “això comporta la predicació de la Paraula, la celebració dels misteris de la fe i el servei a la comunitat”. Es pregunta “quin sentit té la missió en el moment present”. Afirmar que “la raó de l’activitat missionera de l’Església es fonamenta en la voluntat de Déu, que vol que tots els homes arribin al coneixement de la veritat, es converteixin a Crist i s’incorporin a Ell formant part de l’Església”, que “l’Església té el deure i el dret d’evangelitzar” i que “la missió és conseqüència de l’amor a Déu i al proïsme”. Recordar que “Sant Joan Pau II ens va ensenyar a distingir tres situacions en les persones en el moment actual”: “la missió ad gentes amb els no cristians”, “l’acció pastoral de l’Església allí on hi ha comunitats cristianes amb estructures eclesials adequades i sòlides, amb fe i vida, que irradien el testimoni de l’Evangeli” i “la nova evangelització amb els batejats no creients”. Diu que “l’evangelització és el primer servei que l’Església pot fer a cada persona i a tota la humanitat en el moment present” i que “la missió és responsabilitat i compromís de tota l’Església”. Finalment, demana que “l’Esperit Sant i la Mare de Déu, Reina dels Apòstols, continuïn animant el laïcat en el seu compromís de ser “una missió” en l’Església i en el món”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que “la celebració de la solemnitat de Pentecosta, culminació del temps de Pasqua, és una bona ocasió perquè reflexionem sobre la importància de l’acció de l’Esperit Sant en nosaltres” i que l’Esperit Sant “ha estat enviat als nostres cors i ve en ajuda de la nostra feblesa, no solament perquè visquem més fàcilment la vida cristiana, sinó perquè la puguem viure”. Reconeix que “l’acció de l’Esperit Sant és més difícil d’identificar” i que “això porta a què molts l’obliden”. Afirmar que l’Esperit Sant “és enviat a tots els creients en Crist, per la qual cosa ningú pot reclamar una exclusivitat” i que “la seua acció principal té un caràcter invisible, ja que l’efecte fonamental que produeix en el cor dels creients i en l’Església és la vida de la gràcia i la santedat”. Diu que “el criteri fonamental per discernir si vivim segons l’Esperit no són els dons visibles, sinó el seu fruit en nosaltres”, “que és l’amor de Déu que el mateix Esperit ha vessat en els nostres cors”. Finalment, diu que “l’autenticitat i la veritat d’aquest amor a Déu es manifesten en aquelles actituds que difonen el bé a tots els qui ens envolten (alegria, pau, paciència, afabilitat, bondat i lleialtat) i que preserven al creient de l’orgull i l’egoisme (modèstia i domini de si)” i que “si un cristià no està fonamentat en l’amor a Déu, amb molta facilitat es desanima en la

seua vida cristiana; la viu com una càrrega insuportable; o acaba caient en la temptació de pensar que és millor que els altres”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, recorda que “quan invoquem Déu ho fem en el nom del Pare, del Fill i de l’Esperit Sant”. Diu que “gràcies a l’Esperit, des de la primera Pentecosta fins avui existeix i actua l’Església, el Nou Poble de Déu”. Anota una sèrie de constatacions, com ara que gràcies a l’Esperit “els apòstols i deixebles comencen a anunciar Jesucrist mort i ressuscitat amb convenciment i entusiasme, disposats, si cal, a ser perseguits, empresonats i martiritzats” i “Sant Pau, els seus deixebles i les primeres comunitats cristianes varen oferir l’Evangeli a totes les persones de diverses nacions, cultures i religions” o que també gràcies a l’Esperit “l’Església ha continuat durant segles, en totes les èpoques de la història, donant testimoni de Jesucrist i exercint la missió confiada d’esdevenir «sagrament de salvació», malgrat totes les dificultats viscudes” i “ha aprofundit, reflexionat i exposat els continguts de la fe perquè siguin coneguts i acceptats pel poble cristià”. Afirmar també que gràcies a l’Esperit “les comunitats cristianes parroquials han teixit una gran xarxa en tots els territoris per viure la fe cristiana, celebrar-la, ensenyar-la, proclamar-la, explicitar-la amb els serveis i l’acolliment a tothom”. Finalment, diu que “els laics en la seva vida, els moviments evangelitzadors, els voluntaris de tants i tants serveis pastorals, els preveres, els diaques, els bisbes... assumint les seves responsabilitats manifesten la presència i acció de l’Esperit Sant” i que “avui continua la Pentecosta”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, es pregunta “qui gosaria dir, sense cap recança, que les persones del món occidental contemporani són felices” i diu que “en general, tenim més que mai, mengem millor, estem més sans, sabem més coses, posseïm instruments per a comunicar-nos i traslladar-nos”, però que “tot i això, no som pas feliços del tot”. Afirmar que “les eines, les coses, les experiències, les lleis, les conquestes, solament poden omplir el cor si en aquest habita el «sentit» de l’existència”, que “la persona humana, per a poder mantenir el seu to vital, que l’ajudi a viure, necessita, per damunt de tot, esperança”, que “necessitem posar il·lusió en objectius que podem aconseguir” i que “sota aquestes petites esperances hi ha d’haver una esperança fonamental, la gran esperança, que, per als creients, no pot ser altra que Déu mateix”. Recorda que “l’esperança i l’amor estan units” i que “l’esperança és tenir fe en l’amor”. Finalment, “en aquest temps de manca d’esperança” ens proposa dues coses: “Invocar l’Esperit Sant amb una pregària ben senzilla” i “obrir els ulls als signes de l’Esperit, que en el nostre cor, en la nostra Església i en el món, va fent reflorir una nova primavera d’esperança i d’alegria”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que en les visites que fa a parròquies o col·legis intenta contestar totes les preguntes que li fan, tant les que es refereixen al món en general com a les de la nostra societat o sobre assumptes de l’Església. Reconeix que hi ha qüestions sobre les quals li resulta més complicat escriure i que “segurament l’assumpte més impactant és el dels abusos de tota mena que unes persones cometem contra d’altres”. Afirmar que “en els últims mesos hi ha hagut massa notícies sobre abusos i encobriments dins de la nostra Església” i recorda que “la llei de Déu i les lleis humanes obliguen a respectar la dignitat i la intimitat de l’altre, a no trencar mai la seva integritat, a no cometre actes que degradin a l’ésser humà, a denunciar les activitats delictives, a no romandre en un silenci còmplice”. Diu que “és una obligació de tot cristià treballar amb molt esforç per la coherència entre la nostra fe i la nostra vida”, que “encara és una major exigència dels pastors de l’Església que acompanyem i orientem el ramat de l’únic

i bon Pastor que és Jesucrist” i que “per això la nostra responsabilitat és molt major i la primera obligació és l’atenció, l’acompanyament i la protecció de les víctimes”. Recorda que “hi ha hagut pronunciaments, decisions i normes des de distintes instàncies eclesials; peticions de perdó; comissions creades per investigar i acompanyar tant en diòcesis com en conferències”. Finalment, li sembla molt oportú “informar a tota la comunitat de l’últim document del papa Francesc Vos estis lux mundi, sobre aquest espinós tema el proper diumenge”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, recorda que “s’apropa l’estiu i molts tenim l’oportunitat de programar-nos uns dies de vacances i aprofitar per conèixer altres indrets més o menys llunyans” i ens convida a que aquest estiu el nostre viatge “sigui un pelegrinatge que us enriqueixi culturalment i espiritual”. Diu que conèixer altres països, costums, cultures, persones, maneres de viure la fe... per tal de conèixer-nos més a nosaltres mateixos, qui som, d’on venim i cap a on volem anar, és “l’objectiu dels pelegrinatges i viatges culturals que des de fa anys organitza un capellà del nostre bisbat: Mn. Carles Pubill, rector de Cardona”. Diu que aquest capellà “organitza pelegrinatges sovintejats a Terra Santa. Però també n’organitza a d’altres indrets que són el bressol de la nostra fe i de la nostra cultura, com ara Armènia o Turquia”, amb l’objectiu de viure una experiència espiritual. Informa que “aquest estiu, Mn. Carles organitza un pelegrinatge a Grècia, bressol de la nostra cultura mediterrània i també de la nostra fe”, que “tot i ser un país proper geogràficament i cultural, és un gran desconegut amb una riquesa cristiana i cultural molt interessant”. Finalment, si podem, ens convida a participar-hi. I si no podem fer un viatge tan llarg ens demana que pensem “en una proposta més humil (Miracle, Lord, Queralt, Montserrat, Núria...)”.

Poden trobar les glosses senceres al web de la [Conferència Episcopal Tarraconense](#).